

PASHKËT 2020

Gjithmonë mungon diçka, ka një zbrazëti në të gjitha intuitat e mia. Dhe është vulgare, kjo mos qenie e plotë, është vulgare, kurrë nuk isha aq vulgare sa në këtë ankth, kjo “mos të kesh Krishtin” - një fytyrë që qoftë instrument i një pune jo e gjitha e humbur në intuitë të pastër vetmie.

Pier Paolo Pasolini

“Çfarë është njeriu që ta kujtosh, biri i njerut që të kujdesesh për të? “ Asnjë pyetje nuk me ka prekur me shume në jetë si kjo. Vetëm Krishti e ka për zemrër gjithë Njerëzimin tim. Sepse ai njeri, Hebreu Jezus nga Nazareti, vdiq për ne dhe u ringjall prej së vdekurish.

Ai njeri i ringjallur është realiteti nga i cili varet gjithë pozitiviteti i ekzistencës së secilit njeri.

Çdo përvojë tokësore, e jetuar me shpirtë të Jezusit, të Ringjallur nga të vdekurit, lulëzon në Përjetësi. Ky lulëzim nuk do të lulëzojë vetëm në fund të kohërave, ajo tashmë ka filluar në muzgun e Pashkëve. Pra, ekzistenca shprehet si ideal i fundit, në meditim. Protagonisti i vërtetë i historia është ai që lyp: Krishti, lypësi i zemrës së njeriut dhe zemra e njeriut lypsar i Krishtit.

Luigi Giussani

Bashkim dhe Lirim

